

ואחת אזכרות של תפלין של ראש, וינגדן עשרים ואחת אזכרות של תפלין של יד, שפלן עולות ארבעים ושנים, כנגד השם של מ"ב, כתר היא י' על ראש הז', הגוף שלו ו', וספר תורה העמוד האמצעי, כולל שש ספירות מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירה, בזה נעשית שביעי יום שבת, והיא אות תפלין, אות שבת, אות ברית, והוא כתר כהנה וכתר מלכות. מצד הימין שנתנה תורה נקראת כתר תורה, וימין הוא הפה, מצדו הוא כתר כהנה, והעמוד האמצעי הוא מלך, ומצד הגבורה בית דין הגדול, יוצאת משם אש ושורפת אותו, וכשהפה יוצא בשלום מן ההיכל, באותו זמן יתעוררו הלויים בנגון.

ועוד, יש תקון חמישי בתפלה, התפלה היא כקרן, כמו שבארנוהו הראשונים, תפלות כנגד תמידים תקנום. בא וראה, הקרנות הם מארבעה מינים, שהם כנגד ארנה שור נשר אדם, שהם מצירים בפסא. יש קרן שהיו מקריבים ישראל, והפיה היה מקריב את הקרן שלהם. הקרן הראשון - הקרן שהיה מקריב לימין, זו תפלת השחרית, ואם היו זוכים, היה יורד דיוקן של ארנה והיה מקבל את הקרן, וזה מיכאל שדרגתו חסד, הוא היה מקבל תפלת שחרית, ואם לא זכו, מה כתוב בקרן? לכלב תשליכון אותו, שחושב אותו כטרפה, וכשביל זה היה יורד דמות כלב לקבל אותו דורן והקרן, והיה הכלב שאמר דוד, עליו השלום, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם כלבים, ואומרים הב הב, משום שהם מצד

דיד, דסלקין פלהו ארבעין ותריין, לקבל שמה דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו כתר כהנה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתייהיבת אורייתא אתקריאת כתר תורה וימינא איהו כהנא, מסטריה איהו כתר כהנה, ועמודא דאמצעייתא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד כהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערוון לויים בנגונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשאה בצלותא, צלותא איהי כקרנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות כנגד תמידין תקנום, תא חזי קרנאין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל ארנה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסיא, אית קרנא דהו מקרבין ישראל, וכהנא הוה קריב קרנא דלהוין.

קרנא קדמאה, קרנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הו זכין הוה נחית דיוקנא דארנה והוה מקבל קרנא, ודא מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרנא (שמות כב ל) לכלב תשליכון אותו, דחשיב ליה כטרפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורנא, וקרנא, ודא איהו כלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון כלבים צועקים צועקים במשמרת השניה של הלילה, הם צוחים ונובחים